

в. „УТРО“ излиза три пкти
въ мѣсеца.

ЦѢНА:

За година 3 лева, а за стран-
ство се прибавятъ пощенскитѣ
разноски.

ЕДИНЪ БРОЙ 5 СТ.

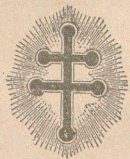
УТРО

НЕЗАВИСИМЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

Всичко що се отнася до въ-
стника, се адресира до редакци-
ята му въ гр. Плѣвентъ.

Неплатени писма не се прие-
матъ. Ръкописи назадъ не
се повръщатъ.

За обявления се плаща по
споразумение.

СКРЪБНА ВѢСТЬ

Съ дълбока скръбъ и съкрушени сърдца
извѣстяваме на роднини, приятели и познати, че
незабравимата и обичната ни

Здравка М. Карабелева

Слѣдъ дълго болѣдуване на 17 годишна
възраст, прѣдаде Богу духъ днесъ въ 4 часа,
прѣди обѣдъ.

Опѣлото на покойната ще се извърши утрѣ
въ 3 часа, слѣдъ обѣдъ въ църквата „Св. Нико-
лай“. — Погребението въ градскитѣ гробища.
гр. Плѣвентъ, 25 ноември 1906 год.

Отъ опечаленитѣ.

СКРЪБНА ВѢСТЬ

Съ дълбока скръбъ и съкрушено сърце
извѣстяваме на роднини, приятели и позна-
ти, че милата ни майка и баба,

ИГНА МИХАИЛОВА

Слѣдъ 10 дневно болѣдуване, на 82 го-
дишна възраст, прѣдаде Богу духъ на 20
т. м. въ 6 часа прѣдъ обѣдъ.

Опѣлото на покойната се извърши на
утрѣшния денъ т. е. — 21 въ 2 часа слѣдъ
обѣдъ въ църквата „Св. Николай“. А погрѣ-
бението въ градскитѣ гробища.

Плѣвентъ, 20/XI 1906 год.

Отъ опечаленитѣ.

Ефросина Панайотова

АКОШЕРКА

Установява се на свободна практика
въ града.

На бѣднитѣ родилки помага безплатно
Адресъ: до училището „Единство“ въ
Текиската махла.

Зжбенз лѣкаръ

Каранѣилъ Георгиевъ

Дипломиранъ отъ Медицинския Факултетъ при
Харковски Императорски университетъ.

Установява се на постоянна зжболъ-
карска практика въ гр. Плѣвентъ, и приема
болни отъ всичкитѣ зжбни болѣсти. Плом-
бира зжбн съ всичкитѣ видове отъ най изрво
качество пломби. Постава изкуствени зжбн
и златни коронки, отъ 22 карата злато. На
ученици и бѣднитѣ се прави отстъжка.

Приема утро отъ 8—11 и отъ 2—до 6
часа послѣ обѣдъ, въ къщата на г-нъ **Ив.
Спасовъ**, ул. Александровска.

2—5

Дрогерия Л. Константиновъ & С-ие
Плѣвентъ.

Ново! Ново! Ново!
КРЕМЪ И ПУДРА ФЛОРЕИНЪ

Хигиена, красота, здравостъ, прѣснота, при-
ятностъ и несравняемостъ на лицето, се добива
съ употреблението на пудрата и крема Флореинъ.

Прѣсно I-во качествено рыбено масло (мо-
рувовъ мазъ).

Русски карамели.

Одолъ.

Вино: Вивиеново, Серавалъ, Лабаракъ и
Жирардово.

Шоколадъ Milka и Welma Schuchard.

Бергмановъ, Нѣра и др. сапуни. Пристиг-
наха въ Дрогерията на Л. Константиновъ & С-е.

Нашата външна политика.

И така трѣбваше да стане: кога отъ ка-
бинета биде изваденъ Рачо Петровъ, той трѣ-
баше да признае, че това етана по лични негови
мотиви. На и кога ли не е ставало това? Всѣ-
кога неджизитѣ на самата политика, водена
отъ несмѣняеми и неотговоренъ князь,
трѣбва отъ врѣме на врѣме да се струиватъ,
поне за форма, върху гърба на проходящи пер-
сони, що еж доста благовъзпитани въ рабствѣ-
ние къмъ трона, за да не бжде послѣдния из-
ложенъ прѣдъ обществената съвѣсть; естествено
е, че такива случайно издигнати персони всѣ-
кога биватъ на разположението на оня, който
ги дарява съ своитѣ благодарствени рескрипти.
А такава политика е фалшива, плоска, смѣшна.
Въ нея не се за забѣлѣзва нищо положително.
Колѣбливостъта, нерѣшителностъта и грандоман-
ията изпъкватъ съ всячка яснота. Такава по-
литика е въ противностъ съ интереситѣ на
народа. Тя удовлетворява лични нужди, но не
и ония на народа. Наистина, какво прѣдстав-
лява отъ себе днешния министъръ Станчевъ?
Не ли е той отъ една страна личностъ
безпартийна, която нѣма политическо минало,
която нѣма нищо общо съ партията, що управ-
лява страната, а отъ друга — личностъ твърдѣ
близка до двореца, просто отхранена въ и око-
ло двореца и само за послѣдното му се повѣ-
рива ръководството на външната политика. На-
значаваше се не за да насочи послѣдната по
нови пктища, но за да изпълня *абсолютно*
волята на княза. Това иде за лишенъ пктъ
да докаже, категорично вече да подчертае че
нашата външна политика изключително е огра-
бена изцѣло въ двореца, и че князь Ферди-
нандъ е единичкъ самоволенъ, пълновлестенъ и
неограниченъ водачъ на тая политика. Стан-
чевъ е петата минис. персона, която прокарва
въ кабинета волята и желанията на княза. Отъ
редъ години никаква самостоятелностъ на българ-
скитѣ кабинети по нашата външна политика
не се забѣлѣзва. До като въ други отрасли на
държавната управа фигурира поне нѣкаква
илизвивна самостоятелностъ, то що се отнася до

външната политика, тукъ вече една воля е
царувала надъ всичко — волята на княза. Тая
воля блѣсва съ всичката си тържественостъ и
великолѣпие съ назважаването на Станчевъ —
личностъ безукорна прѣдадена на двореца, лич-
ностъ отхранена и възпитана въ самия тоя дво-
рецъ. Бидейки пълномощенъ министъръ въ Пе-
тербургъ прѣзъ редъ режими само и абсолютно
по волята и желанията на княза, днесъ С-въ
се извика отъ послѣдния да заеме мѣстото на
Рачо и да продължава да бжде слѣпо ордие
и достоенъ проводникъ на княжескитѣ пла-
нове. Въ такова положение ние питаеме, нѣматъ
ли българскитѣ политически партии лица изъ
тѣхната срѣда, които да ръководятъ външната
политика на страната? Каква отговорностъ може
да лежи върху лица отъ типа на Станчевъ,
които се награватъ на правителствата не за да
бждатъ съвѣтници на короната, а *слѣпо* да из-
пълняватъ неговата собствена политика? Ние
питаеме не знае ли се, че съ тая политика
която влѣче подирѣ си погроми слѣдъ погроми,
която наниса толкова злочестини на българското
население въ Македония, която създава поли-
тически конвулсии въ самата България, която
прави такива грамадни спжнки на правилния
нейнъ конституционенъ развой, — не знае ли
се, че за това нашия народъ държи смѣтка. Но
каково трѣбва да прави?

Знаейки, че при развой народитѣ не се
подмѣтатъ на никакви случайности, ние подка-
няме разнитѣ водачи на българската демокрация
да се грижатъ вече, покрай за економичното
повдигане на народа, и да посочватъ и опрѣдѣ-
лятъ идеала му къмъ неговата външна политика.
А каква трѣбва да бжде тя? Тя трѣбва да
бжде народна, да *изразява волята на народа*.
Българския народъ трѣбва да декларира, че
той е *за мира*, смѣтайки, че мирътъ е първото
условие за напредъка и благото на българския
гражданинъ. Всѣкакви завоевателни цѣли трѣбва
да се прѣмахнатъ отъ неговата фантазия, но и
външни нашествия *цѣлия народъ* трѣбва досто-
лѣпно да отблъсква.

Отъ тукъ нашата държава „не трѣбва да
бжде страна милитаристична, съ завоевателни
цѣли“. Стрѣмейки се нашия народъ къмъ *ве-
ликия миръ*, той трѣбва да се сближи посте-
пенно съ неговитѣ съседни, като провъзгласи
и устрои балканската федеративна държава, въ
която господари ще бждатъ не отдѣлни личности,
а самитѣ работни народи, що ще я населяватъ.
Въ тая балканска федеративна държава ще
влѣзе и бждащата автономна Македония, за по-
стигането на която българския народъ трѣбва
да употреби всички мирни срѣдства. Даже по-
скорошното разрѣшаване на тоя въпросъ е по-
вече отъ наложително. Той трѣбва да
съставя главенъ и единственъ обектъ на нашата
външна политика.

Нашия народъ трѣбва да накара, да на-
ложи и категорично да настоява, щото минис-
терствата да бждатъ праволинейни по тоя трѣн-
ливъ въпросъ. Всѣкакво лицѣмѣрие и дволичие
отъ правителствена страна, ще доведе страната
до погромъ, тежакъ за народа.

Земледѣлския съборъ въ градътъ ни.

Тъкмо прѣди 7 години нашия градъ бѣ свидетѣль на първия, тъй да се каже учредителенъ съборъ, на „Българския Народенъ Земледѣлски Сюзъ“, който бѣше прѣдизвиканъ отъ тогавашния „Радославовъ режимъ“ и дѣсятка, който на врѣмето си, поради буйността, прибрзаността и неопитността на лицата, които го ръководѣха, причини искусственно едно земледѣлско движение, което трѣбваше да огласне още слѣдната година и се изроди въ една малка, слаба и недѣгава организация, която, понеже е попаднала въ още по неопитни ръцѣ, нѣма да излѣзе на добъръ край.

Като продължение отъ първия съборъ, на 8, 9 и 10 т. м. се състоя въ градътъ ни осмия такъвъ, на когото не межахме да узнаемъ поне приблизителното число делегати, изпратени отъ нѣкакви си „земледѣлски дружби“.

Въпроситѣ разисквани въ VIII земледѣлски съборъ бѣха повече отъ организационенъ характеръ, като главно се гледаше върху закрѣпването материалното положение на „Земледѣлския Народенъ Сюзъ“, а за неговото морално и интелектуално закрѣпване, изглеждаше, че водителитѣ на „сюзното дѣло“ много малко се интересуватъ и по примѣра на водителитѣ на другитѣ партийни котерии у насъ, не се залавятъ да освѣтляватъ събора, както трѣбва, по извѣстни въпроси, а съ общи фрази, повърхностни нападки и явни шашарми се слятъ да заблуждаватъ. Така напр. г-нъ Драгиевъ, прѣдседател на събора, въ своята рѣчь, при откриването на сѣщия, като оставиме на страна много излишнитѣ патости, които се изляха въ нея, — противорѣчиата на които се натъкваше постоянно; — едностраничното и повърхностното разглеждане на много въпроси отъ принципиаленъ характеръ, особено ни обърна вниманието и, право да си кажемъ, направи ни лошо впечатление, за гдѣто, г-нъ Драгиевъ, се мъчеше да докаже, безъ да можеше да убѣди нѣкого въ това, че Радикалъ-демократическата партия била стара партия въ ново име и че тя не можла да допринесе нищо добро за земледѣлцитѣ у насъ, тъй като и тя била котерия, както всички други партии у насъ.

Да приравнявашъ Радикалъ-демократическата партия съ сѣществующитѣ до сега у насъ

котерийни партии, да отказвашъ правото за сѣществувание на една партия, която именно у насъ, при сегашнитѣ политико-економически условия има най-големия шансъ за прѣуспяване, да се поставяшъ противъ партия, която въ основитѣ на своята програма прокарва принципитѣ на народното самоуправление, за което г-нъ Драгиевъ говори при закриването на събора нѣщо около два часа, да упрѣквашъ една партия, която въ основитѣ на своитѣ партийни искания, по отношение земледѣлския въпросъ у насъ, почти въ нищо не се различава отъ исканията на Земледѣлската организация, това ще рече да бждешъ единъ безподобенъ недобросъвѣстенъ шашармаджия.

Протеста на сдруженото народно учителство.

Онзи день, на 19-то го, по цѣла България станаха общи протестационни събрания на сдруженото народно учителство, въ които то прѣяви редъ отъ належачи искания и реформи въ областта на народната просвѣта и относително подобритието материалнитѣ условия на учителския трудъ. Тѣзи протестационни събрания, въ които стана категоричното и ясно поставяне на общитѣ учителски искания, сѣ една внушителна вълна отъ борбата, която отпочна Бъл. Учителски Сюзъ съ лѣтошния многоброенъ учит. съборъ, който имаше за цѣль да теоретизира и разработи исканията, за да бждатъ прѣдъявени тѣ въ конкретизирана форма и за да се улесни пропагандата и агитацията за тѣхъ между обществото.

Високо културно е значението на това движение, което се поддържа отъ една професионална организация за въ полза прѣди всичко на самото общество и неговото бждеще поколение. Това движение се развива прѣдъ нашитѣ очи и ние не можемъ да погледаемъ на него съ егоизма и дѣлечнитѣ инстинкти на извѣстна група отъ ограничени въ сектанскитѣ си схващания личности.

Тѣзи хора мислятъ, че това движение може да се измѣсти отъ стремежа му да стане общо народно и се опитаха дори да го пхнатъ въ рамкитѣ на котерийността, така както извършиха това съ работнишкото движение.

Обаче трезвото българско учителство, което живѣе и мре съ широката народна маса, овази маса, която както и самия учител, има за обектъ на своитѣ нападения и искания сегашното управление на държаната у насъ, това учителство съумя да отрѣже отъ своята срѣда прѣчащитѣ на общото движение елементи и неуклонно продължи своята борба въ името на професионалнитѣ си интереси. Енергията, която полага на-

родния учител за уясняването на направленията на тази борба лично на насъ е направила впечатление, което ни дава право да подчертаемъ за излишенъ пакъ факта, че най свѣтлата точка въ сегашното обществено развитие на България е многогодишния животъ на учит. организация.

И върху базата на тази борба, при търсенето насока за постигане поставенитѣ задачи, българското учителство дойде да разрѣши много ясно въпроса за политико-економическата дѣятелност, която трѣбва да извършва въ народната срѣда. До дѣто българския учител отъ нѣколко години подъ увлечението на извѣстната сектанска идеология се бѣше парясалъ съ една твърдѣ належача у насъ дѣятелност въ народната маса, сега поставенъ прѣдъ необходимостта да извоюва своитѣ професионални искания иде до убѣждение, че това извоюване е възможно само при условие когато е съзнато като необходимо отъ масата за която и най много послѣдствия ще донесе. Ние можемъ да кажемъ, че учителството странеше отъ живота, но самото развитие на собственото му професионално движение го застави да тури подъ анализъ онази своя дѣятелност, която се въртеше около фракционни сѣжи, лишени отъ по дълбоко социално значение и имаци за цѣль да изтъкнатъ прѣди всичко котерийнитѣ наклонности на интелигента.

Като извършва този огледъ на досегашното изразходване енергията си въ праздно пространство, българското учителство извиква днесъ: „напрѣдъ въ живота“. Въ единъ подобенъ моментъ на сволюиране, който е симптонъ на подигация се общественъ прогресъ у насъ, не можемъ да не извикаме: да живѣе българското учителство, което неуспешно работи върху себе си и търси съ всички сили правия и най ползотворния пакъ за направлението на неговата обществена дѣятелност!

Р. Д.

Приносъ за изучаването на начевания индустриаленъ капитализмъ у насъ.

Скицира — Грахкъ.

Въ пѣслѣднитѣ двѣ книжки на „Икономич. Списание“ г-нъ Д. Иордановъ е публикувалъ една много вѣщо разработена статия на темата: „Прѣброяване на индустриитѣ, насърчавани отъ държавата“. За тази цѣль той си е служилъ съ статистическитѣ данни, събрани отъ Дирекцията на статистиката въ края на 1904 год. и началото на 1905, когато стана прѣброяването на индустриитѣ, покровителствувани отъ държавата. Въ увода на статията си авторътъ прави огледъ върху всички вършени до сега опити за анкетиране ръста и ширината на индустриализма у насъ, включително

ПОДЛИСТНИКЪ.

Нѣжна сѣвѣстъ.

(Продължение отъ бр. 2).

— Сѣди на нѣкоя скамейка и зубри история — казахъ азъ мрачно, турнахъ си шапката и тръгнахъ.

Азъ обиколихъ цѣлата градина всичкитѣ алеи, всичкитѣ скрити мѣстенца и нито най-малкъ признакъ отъ Зининото присѣствие. Азъ търсѣхъ и тука и тамъ, зла, почервѣнѣла отъ горѣщияната, негодувайки отъ вѣтрничавата, за която трѣбваше да губя цѣли часове А утрѣ изпитъ . . . ! Ти знаешъ какъ трудно се учи даже у мене липсваха блѣстящи способности.

Десетъ пакти вече обиколихъ една и сѣща алея, отчаяно като погледвахъ подъ всѣка една шубрачка. А пакъ градината е прѣголъма — Азъ едвамъ не плачехъ, не знаейки какво да прави. Въ къщи да се върна безъ Зина не смѣхъ. Тукати моя погледъ неочаквано се устрѣми въ Волга, и азъ видѣхъ приближаваща се лодка съ цѣла компания младежи, гимназистки и гимназисти.

Стойната фигура на Зина личеше въ срѣдата, на тъмнитѣ и кждри се блѣбеше вѣнецъ брѣза, личенцето ѝ почервенѣло отъ горѣщи-

ната се усмихваше, а очитѣ ѝ сияеха отъ радостъ.

Азъ се прѣвѣрвахъ на стѣлбъ отъ изумление, негодувание и обида. Какъ до като азъ тука се безпокоя, тичамъ, губя часове отъ звание, тя прѣспокойно се люшка съ весела компания безъ обаче да мисли за изпита по история.

Съ шумъ, смѣхъ и викъ излѣзе всичката компания на брѣгътъ. Азъ стоехъ отпрѣдъ, сѣщинско въплотение на гнѣвнага Немезида.

Зина не можеше да ме не види, но тя нарочно не гледаше къмъ мене. Послѣ кога бѣше невъзможно да ме не забѣлѣжи, тъй като всички трѣбваше да минатъ покрай мене, тя крадишкомъ погледна и равнодушно каза:

— Ахъ, ти си тука, Надя.

Азъ хвърлихъ на нея строгъ погледъ, но сѣвършено напразно, тъй като тя не се потруди да го забѣлѣжи.

Тукъ азъ не издържехъ ролята си, уловихъ ржката ѝ и, държейки я здраво за да не избѣга, изказахъ ѝ всичко: че е егоистично, вѣтрничаво създание, не желайки да знае, че другитѣ се измъчватъ за нея. Тя слушаше захапала долната си уста. Азъ знаехъ че ѝ причинявамъ неприятностъ. Нейнитѣ странички, ту пламваха ту поблѣдѣваха. Тя бѣше страшно честолубива, смѣташе се за възрастна и не можеше да понесе такива упрѣци прѣдъ познатитѣ ѝ.

— Ти свърши ли! — попита тя нервно като се подсмиваше. Тя твърдѣ много говори, а азъ ще ти кажа само едно: че съмъ луда вътрогонка! Нека и така да е: все пакъ е по-добро, отколкото да бждешъ таково скучно сѣщество, каквото си ти.

Тѣбе никой те не любѣ, защото си бѣм-ривка стара.

— Ето!

Тя изтрѣгна ржката си изъ моята насмѣшливо се изсмѣ и избѣга.

Азъ бавно тръгнахъ за дома. Тя бѣше вече въ стаята сериозна и важна, задълбочена въ хронология. Когато влѣзохъ, тя хвърли на мене носмѣшливъ погледъ и се взрѣ въ книгата. Цѣлата седмица ний бѣхме сѣрдити.

Изпита по история едвамъ издържахъ, по Божия милостъ ми поставиха четворка прѣдъ видъ на по равнитѣ заслуги. Азъ се засрамѣхъ и за това бѣше виновна Зиночка.

Веднажъ, вечеръ, азъ седѣхъ на канпето въ маминия кабинетъ и четѣхъ. Мама вече спѣше, татко бѣше въ клуба. Азъ се ползувахъ отъ тишината за да се занимаю по-добрѣ. Безсѣзнателно почувствувахъ че нѣкой дебнишкомъ влѣзе въ стаята.

Азъ потрѣперахъ и подигнахъ глава. Прѣдъ мене стоеше Зиночка. Усмихвайки се и вжсѣйки

и опита на социалистите, излъзъл твърдъ несполучливъ поради липса на подготвени за подобна анкета хора въ срѣдата на тѣхнитъ адепти, поради липсата главно на материални срѣдства за цѣлта и научна обективностъ, която е патентована отъ нашитъ донарасли социалисти.

Понататъкъ се излага какъ е ставало усъвършенствуванието на индустриалната статистика, разнитъ прѣдлагани въпросници отъ ученикъ статистици на конгреситъ имъ, изброяватъ се обективнитъ и субективнитъ причини които прѣчатъ за желаната точностъ въ индустриалната статистика и най сетнѣ изтъква се факта, че въ всички страни почти индустриалната статистика не е тъй развита, както би трѣбвало да е, че тя се върши почти въ всички страни „между другото“, което влияе за точността и ширината ѝ.

Тукъ се споменава за България, че е страна отъ назаднячитъ въ отношение на индустриалното анкетиране, че ѝ липсва една професионална и индустриална статистика. За сега ние имаме само едно прѣброяване на по едритъ индустрии, насърдавани отъ държавата, която статистика не дава прѣдставление за цѣлото индустриално развитие на нашата страна. По този поводъ г-нъ Д. Йордановъ казва: не трѣбва обаче да се изпуска изъ прѣдъ видъ, че има цѣла редица отъ прѣдприятия и производства, каквито сж публичнитъ и частнитъ постройкы, транспортнитъ срѣдства (железници, трамвай и пр.), печатарскитъ и книгоуѣзкитъ заведения, фабриктъ за тютюнъ и цигарева хартия, фабриктъ за патрони (гилзи), тѣзи за сода и лимонада, които не се покровителствуватъ отъ държавата, макаръ основния имъ капиталъ да прѣвишава 25,000 лева. Дирекцията на статистиката е прѣброила само прѣдприятията които се ползватъ отъ облагитъ на законотъ отъ 1895 г., който насърчава мѣстната индустрия у насъ.

Цѣлта на това прѣброяване отъ държавата е била да проучи продуктивната способностъ на едрата, насърдаваната по изкуственъ начинъ мѣстна индустрия и да ни запознае съ трудовитъ условия на работнишката маса, ангажирана въ тѣзи производства.

Резултатитъ на прѣброяванието сж:

I Минни индустрии — 2 мини за кам. въглища и 1 за оловъ и цинкъ. Всичко 3

II Метални индустрии — 7 фабрики за машини, каси и землед. орждия и 1 за налбантски издѣлия (печали, гвоздѣи и пр. Всичко 8

III Керамич. индустрии — 6 фабрики за тухли, печки, сѣдове и пр. Всичко 6

IV Химич. индустрии — фабрики за барутъ—4, кибритъ—1, обикн. сапунъ—7, тоалетенъ сапунъ, пудра и помада—2, черв. воскъ и мастило—1. Всичко 15

V За храни и пития индустрии — фабрики за брашно и грисъ—22, за орнзъ—3, за захаръ—1, чифликъ за сирене и масло—1, за растителни консерви—1, за албуминъ и яйца—2, за бира и спиртъ—21, за ракия, конякъ и вино—1, за бомбони какао и пр.—1, за таханъ и шарланъ—2, за оцетъ—2. Всичко 57

VI Текстилни индустрии — 4 фабрики за памучени, коночени и ленени издѣлия, 28 за шаеци, гайтанъ, вълнени платове, прежда и пр., 4 за боядисване на прежда и химич. чистене, 2 за вѣжа и вѣжарски издѣлия, 9 за плетене фланели, чорапи и пр., 1 за точене коприна и 3 за кидими. Всичко 51

VII Дървени и мебелни индустрии — 5 фабрики за грубъ строителенъ материалъ, 2 за мебели, 1 за кола и фойтони. Всичко 8

VIII Кожени индустрии — 2 работилници за кожухарски издѣлия, 11 за обраб. кожи отъ едъръ и дребенъ добитѣкъ, за гъонъ, сахтанъ, юфть и пр. Всичко 13

IX Хартийни индустрии — 1 за мукави, картони и обвивки. Всичко 1

X Разни индустрии — 1 за произвеждане електрическа енергия, 2 за дестилация на розово масло и 1 за рапицево масло. Всичко 4

Всичко насърдавани мѣстни индустриални прѣдприятия, съгласно закона отъ 1894 година. 166

Слѣдва.

До редакцията на в. „Утро“.
Тукъ.

Уважаемый Г-не Редакторе,

Въ първия брой на вѣстника Ви бѣ съобщена новината, относно повръщането на зданието, въ което се помѣщава „Лозаро-Овочарското“ училище, за такова, въ което да се помѣщава бждащата гимназия въ града ни. При прочитането на горното се зарадвахъ до толкова, че като

това да бѣше свършенъ фактъ. Слѣдъ това душевно настроение, зададохъ си слѣдния въпросъ Основателна ли е тая ми радостъ и възможно ли е да стане горното? На тоя въпросъ си отговорихъ така: Има защо да се радвамъ и то не само азъ, но и всички граждани, които желаятъ доброто на нашето бждащо поколение, отъ което ще зависи и бждащето на нашия градъ и че възможността за повръщането на зданието е въ зависимостъ и отъ грижата на самитъ граждани, а тѣмъ остава да се застъпятъ за него. Отговорихъ тъй, понеже признавамъ, че не сж само учителитъ фактори при възпитанието и обучението на поколението, както се разбира отъ повечето ни, но има и други, отъ които единъ, сжщо отъ важностъ, е и училищното здание—храма на науката.

Е, като е така, да ли поне сме се замислювали за това? Въ дадения случай, нека ми бжде позволено да кажа, че не само не сме се замислювали, но че и повечето отъ насъ отиватъ по далечъ: Гледатъ на този факторъ, като на кошара. И ний въ тази кошара да изпращаме нашитъ рожби, отгледани съ толкозъ грижи до ученишката възраст, само и само да не прѣчатъ въ работата на майката въ къщи! Съ този си възгледъ за училищата ни сме правили грѣшки до сега, но ако оставимъ тая грѣшка да си продължава пжтя, не ще бждемъ оправдани отъ бждащото поколение.

И дѣйствително, ако се позаинтересуваме и надникнемъ въ училищата, а главно въ класнитъ училища, ще се засрашимъ отъ назв. си — отъ безгрижието за тѣхната обстановка и достатъчна наредба; отъ недостатъчната имъ прѣгодностъ за цѣлта имъ.

Ний имаме, особено, за кл. училища здания, обаче тѣ не сж разпрѣдѣлени споредъ нуждитъ имъ, а да стане това трѣбва работа: да се турне всѣки тамъ гдѣто му е мѣстото и да е доволенъ, а не както е сега единственното пригодно за гимназия училище, което е правено, асж и за такава, да се обитава отъ 40—50 ученика въ 3 етаи, а останалитъ отъ тѣхъ, неупотрѣбвани чъ учил. работа, да се прѣобрѣщатъ на етаи за живѣне, кухни, перални и сушилни на Директори и С-ие назиратели.

Е, за Бога, туй не е ли подигравка съ гражданитъ на цѣлия окръгъ и града, отъ петѣта на на когото е построено то?

Прочее, да се замислимъ за зданието на бждащата гимназия още отъ сега, за да не бжде ид. год. класното м. училище сѣщинска кошара.

Приемете г-не редакторе моята почитъ:

23/XI 906 год.

Z.

— Всички редакции до които изпращаме вѣстника си, умоляватъ се да изпращатъ и тѣ въ замѣна своитъ издания.

вѣждичкитъ си, тя любопитно и страшно ме погледна. Азъ се начумѣрихъ. Тя силно като разглезено котенце се хвърли на канапето, сви се на топчица и остави главата си на колѣнитъ ми. Азъ не се помѣстихъ.

— Чудесна удобна възглавничка имамъ азъ, — каза тя.

— Азъ се удивлявамъ на твоята безцеремонностъ, забѣлжихъ азъ.

— Отдавна е минало врѣмето да се удивлявамъ, отвѣрна Зина. Известно е че за менъ законъ не сжществува.

— Много е жалко че не сжществува, казахъ азъ и започнахъ да ѝ чета дълга проповѣдь. Азъ видѣхъ какъ на нейното оживѣло личенце личеше мрачна вѣселостъ, какъ испивата бѣгаше отъ него то ставаше блѣдно, мрачно, и тутакси новѣхна.

Сжщо като че ме бодна нѣщо въ сърцето, остра болка го стисна като съ клѣщи, но азъ влѣзохъ въ ролята на проповѣдница и не можехъ да прѣкрия.

Съ въздѣхване се подигна отъ колѣнитъ ми, сѣдна на канапето, послѣ стана.

— Кжѣ отивашъ? — попитахъ азъ.

Тя ме погледна сърдито въздѣхна и излѣзе. Азъ заплакахъ тогава. Богъ знае защо, отъ обида или отъ това, че менъ ми бѣше тъй

жално за нея Азъ не знаехъ какъ горчиво ще плача слѣдъ това.

На другия денъ, тя се върна блѣдна и изморена отъ изпита. Болѣше я глава, бѣше и мжчно, тя легна да спи. Когато се доблѣжихъ до нея — тя спѣше съ силно пламтящи страни и стѣнание. Обуди се въ безсъзнание.

Докторитъ не можаха да познаятъ болѣстѣта и. Тя плачеше, стѣнѣше и викаше отъ нѣкаква непонятна болка.

Всички въ къщи се слисахме. Азъ се не отдѣляхъ отъ нея нито минута. За мигъ азъ съзрѣхъ въ очитъ ѝ прояснено съзнание. Тя ме погледна сърдечно, уснитъ ѝ потрѣперали, ржката ѝ направи нѣкакво движение.

Азъ не можахъ да разбера какво искаше тя да каже.

— Бѣше ли това упрѣкъ или желание за примирие.

Подиръ два дена тя се прѣсели въ вѣчността. Азъ бѣхъ като вкаменена, не чувствувахъ скръбъ. Съ своитъ ржѣ я слазахъ азъ въ ковчегатъ, украшавахъ съ цвѣта кждритъ ѝ. Азъ искахъ щото тя да почива хубавичка и нагиздена, тя така обичаше блѣсъка, цвѣтата и слънцето.

Помня, лжчъ отъ продълтно слънце падна на нейното мраморно лице, така прѣкрасно и

спокойно и менъ ми се стори че на него се мѣрна усмивка.

Прощаваше ли ме тя! знаеше ли, какъ горчиво още я оплаквамъ, какъ страстно бихъ желала да се върне тая вечеръ, когато тя дойде при мене капризна и весела, като котенце, и мълчаливо искаше да се примири, а азъ я отхвърлихъ

— Надя дълго мълчеше. Слънцето залѣзе. Зарята огасваше. Въ моитъ очи имаше сълзи. Надя плачеше.

Ако ние знаехме, когато бѣхме млади, какъ ще съжеляваме за невъзвратното минало, казатъ, мащайки съ ржка сълзитъ си, но ние не знаемъ.

Младосѣта е безгрижна и жестока.

Струва ми се, че живота е безконечно дългъ и всѣки, който върви съ насъ по жизнения пжтъ, ще е всѣкога съ насъ и ще умѣемъ да загладимъ всичкитъ обиди.

Но настава великия часъ и обидитъ си оставатъ непростени

Тя замълча. Ние дълго, дълго седѣхме и съзрѣвахме угазващата заря

Плѣвенъ, 1/XI 1906.

Т. Г.

(Прѣводъ).

ХРОНИКА.

— **ОПРОВЕРЖЕНИЕ.** Продавката по обявления № № 6291 6306 публикувани в брой 3 от 10 того да се счита сжщата, от 10 Ноември до 11 Декември н. год. а не както бѣ отпечатано в горния брой на вѣстникъ „Утро“.

— В сѣбота, на 18 т. м. вечерта в бирарията на Чолаковъ, живущитъ в града на габровци и габровски зетове имаха втора увѣселителна срѣща на която бѣха поканени много гости. Салона бѣ буквально прѣпълненъ. Прѣседателя на дружба г-нъ Д-ръ Хасекиевъ, съ една кратка речъ, отвори срѣщата, който между другото, за приятенъ дълъгъ счете да поблагодари на гоститъ, които се показваха отзивчиви на поканата на габровци. Слѣдъ това по прѣдложението на прѣседателя, дружба единодушно провъзгласи за свой почетенъ прѣседател, най стария между габровската тукъ клония адвокатъ Иванъ Хр. Бурмовъ. Подъ приятнитъ звукове на оркестра на 4 Плъвенски полкъ управляванъ отъ г. Дериликовъ, започна увѣселението. Последното бѣ толково по силно, колкото Г-нъ Дериликовъ схващаше психическитъ моменти на събранието и съобразно съ това подбираше музикалнитъ пиеси. Отъ тази областъ на приятностъ, събранието веднага мина въ общъ задоволителенъ смѣхъ съ внезапното окачване отъ нѣкои звънци на срѣдната лампа на салона „Чилъ Косатъ“. — видъ риба, която габровци извънредно много обичатъ. Започнаха се слѣдъ това разни танци, увѣселителна поща и др. които продължаваха до 3 часа сутрѣнта слѣдъ което врѣме всички се разотидоха задоволително по домоветъ си, като изказаха благодарностъ на настоятелството и желание въ едно блиско бѣдаще подобно увѣселение пакъ да бѣде устроено.

— На 20 т. м. в града ни се помина баба *Има Михайлова*, майка на съгражданина ни г. К. Михайловъ. Покойната е родена отъ с. Долни Джбникъ и умре на почетната възраст 82 години. Покойната бѣше щастлива да се радва и на правнучи. Богъ да я прости.

— Нѣкой търговци отъ града ни се оплакватъ, че мѣстната Българска Земледѣл. Банка не имъ исплащала на врѣме прѣведенитъ имъ суми съ чекове. Това не е било единъ пътъ, а нѣколко пъти. Най-главний мотивъ на отказа е билъ, че нѣмалъ авизо или че нѣмалъ пари. Това мислимъ е непростено на една такава банка да каже че нѣма пари, когато тя знай че именно за улеснение си внасятъ хората паритъ въ другитъ клонове за да ги получатъ тукъ. Съ не исплащането на врѣме чековетъ, ставатъ причина да се протестира на търговцитъ полицитъ и да имъ се накрѣпватъ интереситъ и то тогава когато имъ лѣжатъ паритъ въ казаната банка.

Ако на централното управление се вижда че е невъзможно да изпълнява тази служба нека се откаже отъ нея, та да не става причина да страдатъ интереситъ на вносителитъ. Или ако пъкъ другъ е виновника за това нека му се обърне вниманието.

— **Нова уредба на Плъвенската библиотека.** Може да се каже, че въ нашия градъ има най-богата и най-уредена библиотека. Всички цѣлни съчинения на руски и френски по разни отрасли на науката читателя не ги намѣри; всѣка излѣзнала книга, списание, вѣстникъ на български веднага се доставятъ. А тия книги сѣ наредени по единъ величавъ редъ, както сѣ наредени книгитъ въ американскитъ и по виднитъ европ. библиотеки. Всичко това се дължи на трудолюбивия ни библиотекаръ П. Ненковъ.

Въ идущия брой ще дадемъ нѣкой свѣдения по тази наредба.

— По слухъ достигна новината, че зданието въ което се помѣщава общинското ни управление и градската библиотека, щѣло да бѣде съборено за увѣличение градината музей „Царъ Освободителъ“. Нашата община била съгласна да го продаде.

Не би ли било по-добре ако това здание се прѣвърне въ една библиотека „Царъ Освободителъ“, която да мине изключително въ рѣцѣтъ на държавата?

— На 19 т. м. въ салона на д-во „Съгласие“ държа се, по покана на женското д-во въ града, първата популярна лекция. — „Основниятъ проблемъ на вѣсиганието“.

На 23 сѣщия мѣсецъ държа се втора популярна лекция. — „Популярна физиология“.

Въ недѣля, на 26 того, ще се държи третата лекция. — „Душа и тѣло“.

— **Учимъ се, че Плъвен. Град. Община** е прѣдложила на тукашния клонъ отъ д-вото „Черв. Кръсть“ да даде вечеринка на 28 т. м. по случай освобождението на града ни отъ турското иго. За въ полза на „Червения Кръсть“. Друга година на тази дата общината е давала вечеринка безплатно, а сега ще бѣде съ входъ за семейство 3 лева, а за не женени 2 лева.

— **Българската Земледѣлческа Банка** е купила мѣстото дѣто се помѣщава пожарната команда за 37,000 лева. Безсѣмѣйно е, че на такава скъпо мѣсто банката ще построи красиво здание.

— **Настоятелството** на гимнастическото д-во „Плъв. юнакъ“ е издало покана, съ която кани членовитъ на сжщото д-во за 26 того въ училището „Мария Луиза“ на общо годишно събрание, съ слѣдующия дневенъ редъ:

1) Отчетъ на настоятелството за изтеклата юнашка година. 2) Избиране ново настоятелство.

Открива се подписка

— за —

дѣтското иллюстрирано списание

„СВѢТУЛКА“.

година четвърта, цѣна 2 лева, редакторъ

Г. Стояновъ, гр. Плъвенъ.

„Свѣтулка“ ще излиза ежемѣсечно съ досегашия си обемъ, съ сжщия напредничавъ духъ и строгоопредѣлена програма.

Списанието е гарантирано и подобрѣно въ всѣко отношение.

„Свѣтулка“ ще даде слѣднитъ подарѣци:

1) Изящно изработенъ въ странство стѣненъ ЦВѢТЕНЪ КАЛЕНДАРЪ.

2) Двѣ интересни илюст. книжки за дѣца.

3) Цвѣтни картинки

4) Дѣтски картинки за русуване — по новата метода.

5) На настоятелитъ, които събератъ повече отъ 15 прѣплатили абонати, се прави отстъпъ освѣтъ 20% но и още и едно течение „РОДНИ ЗВУЦИ“, списание за нотирани народни пѣсни за ученици.

6) Нѣкой книжки отъ „Свѣтулка“ ще излѣзатъ въ 2 коли, вмѣсто 1 1/2 кола, ако абонатитъ достигнатъ прилично число.

Молимъ колегитъ — Г. Г. учителитъ — да изискватъ официално отъ окръжнитъ инспекции да абониратъ „Свѣтулка“ за училищ. библиотеки. Отъ редакцията.

Обявления отъ Сждеб. Пристави:

№ 5186

Извѣствамъ, че на 18 декември до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитъ недвижими имотъ находящъ се въ гр. Плъвенъ, а именно:

1) Една къща III кв. съ дворъ отъ 549 кв. метра въ сжщия дворъ и други пристройки кух-

ня, сайванъ и геранъ при съсѣди: Иванчо Милчевъ, Петко С. Сѣботинковъ и отъ двѣ страни улица оцѣнена за 2000 лева.

Горния имотъ принадлежи на Тина Г. Костова за себе си и като настойница и Маруца Ц. Дойчинова продава се по опрѣдѣление на Плъвенскій Окр. Сждъ отъ 25 априлъ 1905 год.

Надаванетоъ ще почне отъ горната цѣна. Разглежданието книжата и надаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 23 ноември 1906 год.

Дѣло № 924/905 год.

I Сжд. Приставъ: Г. Милчевъ.

№ 4788

Извѣствамъ, че отъ 16 ноември до 18 декември т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ гр. Плъвенъ, а именно:

Праздно дюгянско мѣсто въ главната улица въ гр. Плъвенъ подъ Н-о 1403 отъ 28 — 80 кв. метра цѣлото а по скищата оставатъ 19 м. и 80 сажм. при съсѣди: Димитър Ценковъ, Хр. А. Костовъ и главната улица оцѣн. за 13'86 лева.

Горний имотъ принадлежи на Христо Димитровъ отъ гр. Плъвенъ заложенъ продава се по взисканието на Плъвен. Землед. Банка отъ гр. Плъвенъ за 180 лева лихвитъ и разноскитъ по изпълнителния листъ подъ № 189 издаденъ отъ I Плъв. Мир. Сждия.

Надаванетоъ ще почне отъ горната цѣна. Разглежданието книжата и надаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ 19/X 1906 г. Дѣло № 105/905 г.

I Сжд. Приставъ: Г. Милчевъ.

№ 5079

Извѣствамъ, че отъ 16 ноември до 18 декември т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ Плъвенското землище, а именно:

Една воденица „Кайлъжа“ съ три камика съ пристройки хамбаръ, яхъръ съ дръмка около воденицата около 16 декара 8 3/4 ара въ сжщата мѣстностъ нива около 13 декара, ливада 5 дек. 6 3/4 ара и баща около 7 декара 1/4 ара при съсѣди: на Югъ Косто Михайловъ, на Истокъ Барата, на Западъ „Канаржата“ и на Северъ нивата и лозето на Вълчо Литовъ всички оцѣнени за 6500 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на Петръ Ив. А. Маринови и Мита Атанасова отъ Плъвенъ ипотелиани на Плъвен. Землед. Банка продаватъ се за сжщата ипотекъ за 4750 лева лихвитъ и разноскитъ по изпълнителния листъ Н-о 4041 издаденъ отъ Плъвен. Окр. Сждъ.

Надаванетоъ ще почне отъ горната цѣна. Разглежданието книжата и надаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ 6/XI 1906 г. Дѣло Н-о 342/906 г.

I Сжд. Приставъ: Г. Милчевъ.

П. Г.

Направенитъ опитъ въ нѣкой отъ клиникитъ въ София, както и на нѣкой отъ по виднитъ лѣкари въ сжщия градъ, съ лѣчението (чрѣзъ пиение) на **Горно Банската минерална вода**, дохождатъ до заключение, че тази вода се указва доста лечебна както за пищеварителнитъ органи, тъй и за бѣбрчното заболявания, а най вече за прѣдпазване и лѣчение на цикочния камакъ.

Лѣчебността ѝ, и въ друго отношение, като съвършено лѣгка за пиение, е привлѣкла високото внимание на двореца въ София, повечето дипломатически и инострани агенти, тъй и на уважаемитъ граждани отъ града **Варна**, които ежедневно точатъ отъ минералнитъ извори на **Горна-Баня**, значително количество вода и прѣнасятъ въ стѣклени сѣдове герметически затулени.

По изказаното желание на една значителна частъ отъ по интелегентната маса въ града ни, се потрудихме да доставимъ и за нашия градъ отъ тази **чудесно-лечебна-минерална вода**, която ежедневно ни пристига и продаваме въ собствения си магазинъ **„ЦАРИГРАДЪ“** на улица **Александровска** срѣщу хотелъ **„Балканъ“**.

Продажбата става на едро и дребно. Тѣзи отъ Г. г. клиентитъ ни, които взематъ на день 10 и повече литри ще заплащатъ литѣра по 10 ст.; а тѣзи, който взематъ по малко отъ 5 до 1 литръ на день ще плащатъ по 15 ст. литра а въ самия ни локалъ се продава чаша 5 ст.

Горното като съобщаваме на почитаемитъ граждани, приканваме ги да не пропускатъ и използватъ така естината медицина, която ще прѣдпази всѣки отъ горе-описанитъ заболявания и на конецъ ще се ралватъ за винаги на едно отлично здравие, като употребяватъ ежедневното пияние на тази **благодатна Горно-Банска минерална вода**.

Съ почитание:

КОР. КОЧЕВЪ & С-ХЕ.

1—5